

Derfor...

Lavt calciumindhold i blodet på dag ét efter kælvning er forbundet med en øget ydelse.

Lavt calciumindhold i blodet på dag fire (ældre køer) eller dag to (yngre køer) efter kælvning er forbundet med en reduceret ydelse, en dårligere reproduktion og en øget sygdomsforekomst.

25-30 procent af køerne har dyscalcæmi

Forekomsten af klinisk mælkefeber ligger mellem to og 15 procent afhængig af besætningen. Dyscalcæmi er mere udbredt, og det antages, at 25-30 procent af køerme har dyscalcæmi.

**Af Af Trine Fredslund Matthiesen, kvægfagdyrlæge
Dyrlæger og Ko**

Subklinisk mælkefeber er en betegnelse for køer med lavt indhold af calcium i blodet efter kælvning, men uden kliniske symptomer på mælkefeber. Historisk blev subklinisk mælkefeber defineret ved en grænseværdi for indholdet af calcium i blodet efter kælvning, og man troede, at subklinisk mælkefeber var forbundet med den samme, øgede risiko for sygdom som klinisk mælkefeber.

Nyere forskning har imidlertid vist, at virkeligheden er mere nuanceret end som så, idet et lavt calciumindhold i blodet på dag ét efter kælvning er forbundet med en øget ydelse, mens et lavt calciumindhold i blodet på dag fire (ældre køer) eller dag to (førstekalvskøer) er forbundet med en lavere ydelse, dårligere reproduktion og en højere sygdomsforekomst. Den nyeste forskning peger desuden i retning af, at klinisk mælkefeber og subklinisk mælkefeber kan have forskellige årsager.

Klinisk mælkefeber

Mælkefeber er en sygdom, som de fleste kender. Mælkefeber forekommer typisk omkring kælvning, og symptomerne er karakteriseret ved lav kropstemperatur, muskelsvaghed, slinger gang, og eventuelt manglende evne til at rejse sig. Årsagen til klinisk mælkefeber er et lavt calciumindhold i blodet, som

opstår, fordi koen ikke hurtigt nok (i forhold til opstarten af mælkeproduktionen) er i stand til at mobilisere tilstrækkeligt med calcium til at opretholde blodets calciumindhold.

Tidligere antog man, at køer med klinisk mælkefeber var 'toppen af isbjerget', og at man i besætninger med mange tilfælde af køer med klinisk mælkefeber måtte forvente en endnu større andel af køer med subklinisk mælkefeber. Historisk definerede man subklinisk mælkefeber ved en grænseværdi for blodets indhold af calcium, men denne grænseværdi var ikke bestemt ud fra undersøgelser af køer med subklinisk mælkefeber. I stedet antog man, at subklinisk mælkefeber (ligesom klinisk mælkefeber) havde en negativ effekt på produktionen og en øget risiko for andre sygdomme. En antagelse, som senere viste sig ikke at være helt korrekt.